

ПОСЛАНИКОВА МОЛИТВА (НАМАЗ) НАЧИН ОБАВЉАЊА

﴿ كيفية صلاة النبي صلى الله عليه وسلم ﴾

< باللغة الصربية >

Абдулазиз б. Баз

عبد العزيز بن عبد الله بن باز

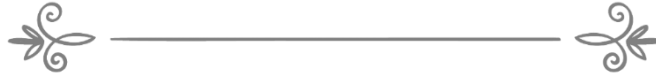
Превод: Амра Дацић

Рецензија: Љубица Јовановић

ترجمة: عمرة داتسيتش

مراجعة: ليوبيتسا يوفانوفيتس

Посланикова молитва, нека је над њим мир и спас

У име Бога, Милостивог, Самилосног

Захвала припада само Богу, Једином, који друга нема, и нека је благосолов и спас над Његовим робом и послаником Мухаммедом, над његовом породицом и друговима.

Писац овог дела, Абдулазиз бин-Абдиллах бин-Баз каже: Ово је сажети приказ како је заиста клањао Божији Посланик, нека је над њим спас и мир, и желим да га представим сваком муслиману и муслиманки. Свако ко је буде читао, нека покуша да опонаша Посланика, нека је над њим спас и мир, јер он каже:

"Клањајте онако као што сте мене видели да клањам ". (Хадис преноси Ел-Бухари).

Нашем читаоцу дајемо основна појашњења:

1. Правилно узимање абдеста

Абдест¹ се узима на начин како нам је то наредио Узвишени Бог у Својој Књизи:

"О верници, када хоћете да молитву обавите, лица своја и руке своје до иза лактова оперите, и по главама својим потарите и ноге своје до иза чланака". (Кур'ан, поглавље Трпеза, одломак 6).

Рекао је Божији Посланик, нека је над њим спас и мир:

"Молитва се не прима без претходне чистоће, нити се прима милостиња из украдене имовине из ратног плена".

Исто тако, Посланик, нека је над њим спас и мир, рекао је човеку који је неправилно обавио молитву:

"Када будеш хтео да обавиш молитву, правилно узми абдест".

2. Окретање лица према кибли (Ка'би)

Онај ко жели да обави молитву, где год био, треба да се читавим телом окрене према Ка'би. Нијет (одлука) се чини у срцу за молитву која жели да се обави, имајући на уму да ли је то обавезна молитва или добровољна, а не да се чини нијет језиком.

¹Абдест је обредно верско прање и чишћење одређених делова тела водом.

Изговор нијјета језиком није прописан, већ је то новотарија зато што то није радио ни Посланик, нека је над њим спас и мир, нити су то чинили другови, Бог био задовољан њима. Суннетом² је прописано да се стави "Сутра- Перда" (може бити било који предмет висине најмање педаљ, да не би неко прошао испред клањача), било да неко клања сам, или као имам (предводник), јер је то наредба Посланика, нека је над њим спас и мир.

Окретање према кибли је услов за молитву, осим у изузетним случајевима, који су познати и објашњени у књигама учењака шеријатског (верозаконског) права.

3. Изговарање почетног текбира (текбиретул- ихрам)

То значи да кажеш: **"Аллаху екбер / Бог је највећи "** гледајући на место сецде³.

4. Дизање руку при изговарању текбира

Приликом изговарања текбира, треба да се дигну руке у висини рамена или висини ушију.

5. Везање руку на прса

Ставити десну руку преко леве. Учинити тако да десна рука обухвати горњи део зглоба шаке и подлактице, јер нас на то упућује Божији Посланик, нека је над њим спас и мир, из хадиса који преносе Ваил б. Хуџр и Кабиса б. Хулб ет-Таи од свог оца.

6. Учење молбе (дове) после текбира

По суннету је да се учи молба после почетног текбира. Она гласи: **"Аллахумме ба'ид бејни ве бејне хатајаје кема ба'адте бејнел- мешрики вел-магриби, Аллахумме неккини мин хатајаје кема јунеккассевбул-ебједу минедденес. Аллахуммагсилни мин хатајаје бил- маи вес-селци вел-берди'.**

(Боже мој, удаљи ме од мојих греха као што си удаљио исток од запада. Боже мој, очисти ме од греха као што се чисти бела одећа од прљавитине. Боже мој, очисти ме од греха водом, снегом и ледом.) (Хадис преносе Ел-Бухари и Ел-Муслим)

Ова молба је хадис⁴ који преноси Ебу-Хурејре.

Ко жели, може да учи и другу молбу, као што је ова: **"Субханекеллахуме ве би хамдике ве тебарекесмука ве те'ала џеддуке ве ла илахе гајруке "**.

² Суннет је све оно што је Божији Посланик, нека је над њим спас и мир, наредио, забранио или препоручио, свеједно било то речима или делима.

³ Сецда-падање ничице.

⁴ Хадис у ширем смислу обухвата оно што је Мухаммед, нека је над њим спас и мир, рекао, урадио или видео да неко нешто чини, па је својом ћупњом то одобрио и дотичног није опоменуо. У хадис спадају и оне вести које говоре о Посланиковим својствима тј. о томе какав је Посланик био по својим спољашњим и душевним особинама.

(Слављен нека си Ти, Господару, и нека Ти је хвала, благословљено је Твоје име и узвишена је Твоја величина, нема другог бога осим Тебе.)

Ово је поуздано пренесено од Посланика, нека је над њим спас и мир. Не смета ако неко нађе другу молбу која се учи на почетку молитве, али под условом да постоје чврсти докази да ју је Посланик, нека је над њим спас и мир, учио.

Што се тиче ових молби, боље је да се понекад учи једна, а понекад друга молба, да би се тиме употпунило слеђење суннета (праксе Посланика, нека је над њим спас и мир). После молбе се учи: **"Е'узу биллахи минеш-шејтанир-рациим. Бисмиллахир-рахманир – рахим."**

(Тражим заштиту код Бога од проклетог ђавола. У име Бога, Милостивог, Самилосног).

После тога се учи поглавље Приступ (ар. Фатиха), зато што је Божији Посланик, нека је над њим спас и мир, рекао:

"Нема молитве ако није проучена Фатиха."

После поглавља Приступ (Ал-Фатиха) изговориће **"амин"** гласно на молитвама на којима се учи гласно, а у себи на молитвама на којима се учи у себи. Потом ће да проучи неко поглавље или одломак из Кур'ана.

А када се ради о учењу после Фатихе, боље је да се на подневној, поподневној и вечерњој молитви уче поглавља средње дужине, на јутарњој молитви дуже, на предвечерњој некада дуже, а некада краће, јер је тако наведено у хадисима. На поподневној молитви се учи краће него на подневној.

7. Одлазак на руку'

Приликом одласка на руку'⁵, изговара се текбир дижући руке у висини рамена или ушију. На рукуу настојаћемо да глава буде у равни са леђима, прсти руку да обухвате колена и да буду раширени, и да се тело смири. На рукуу се учи:

"Субхане Раббијел-азим".

(Слављен нека је мој Велики Господар.)

Боље је да се ова молба понови три или више пута. Лепо је да се додају и ове речи:

"Субханекеллахумме раббена ве би хамдике. Аллахуммагфирли".

(Величанствен си Ти, Господару, и Теби нека је хвала. Боже, опрости ми.)

(Хадис преносе Ел-Бухари и Муслим).

8. Враћање са руку'а

⁵ Руку' је прегинање током молитве.

Када се враћа са руку'а, руке се дижу у висини рамена или ушију и учи се ово:

"Семи'аллаху лимен хамидех".

(Чуо је Бог онога ко Га хвали). (Хадис преноси Ел-Бухари.)

Ово се учи било да клањаш сам или као предводник другима. После овога, у стојећем ставу учи се следеће:

"Раббена ве лекел-хамду, хамден кесирен тајјибен мубарек фихи, минессемавати ве минел-ерди ве мил'е ма бејнехума ве мил'е ма ши'те мин шеј'ин ба'д,"

Ако дода после тога:

"Ехлессенаи вел-мецди ехакку ма калел-абду ве куллуна леке абдун. Аллахумме ла мани'а лима е'атајте ве ла му'тије лима мена'те ве ла јенфе'у зел-цедди минкел-цедду".

Господару наш, Теби нека је хвала велика, лепа и благословљена, онолико колико могу да се напуне небеса и колико може да се напуни Земља, колико може да се напуни простор између њих и онолико колико Ти хоћеш после тога. Ти си достојан сваке хвале, величине и славе. То је најстварније и најдоличније што роб може да изговори, а сви смо ми Твоји робови. Шта Ти даш, нико не може да спречи. Шта Ти спречиш, то нико не може да да. Ниједном богаташу неће код Тебе богатство да користи.)

(Хадис преноси Муслим у свом "Сахиху")

- То је добро јер је потврђено веродостојним хадисима да је то Веровесник, нека је над њим спас и мир, радио.

Када би клањао за имамом, приликом дизања са рукуа, реци: **"Раббена ве лекелхамд."** *(Господару наш, Теби хвала.)*

И све оно што смо малопре споменули да се учи, па био имам⁶, муктедија⁷ или клањао сам. Препоручено је да сваки од њих, био имам, муктедија или клањао сам, после дизања руку, а пре седе ставе руке на прса као што се то ради на кијаму⁸ пре рукуа.

На ово нас упућује хадис који преносе Ваил бин-Хуџр и Сехл бин- Са'д, Бог био задовољан њима.

9. Прва сецда

Сецда се чини тако што, изговарајући текбир, ако је лакше, спуштамо колена пре руку, а коме је тешко овако, може да спусти руке пре колена. Прсти и руку и ногу требају да буду испружени, мало растављени и окренути према кибли⁹. Приликом чињења сецде, треба да седам делова тела буде у додиру са тлом: чело са носом, руке, колена и доњи део ножних прстију.

⁶ Предводник молитве.

⁷ Особа која клања за имамом.

⁸ Кијам је стајање током молитве.

⁹ Кибла је правац у којем се налази Ка'ба према којој се окрећу муслимани током молитве.

Затим реци:

"Субхане Раббијел-е 'ала."

(Величанствен је мој Узвишени Господар.) (Ове речи преносе сви сакупљачи Сунена.)

Понови ове речи три или више пута. Лепо је да на сеџди кажеш још и:

"Субханекеллахумме Раббена ве би хамдике, Аллахуммагфирли."

(Величанствен си Ти, Господару наш, и Теби нека је хвала. Боже, опрости ми.)

(Хадис преносе Ел-Бухари и Муслим)

На сеџди треба што више да молите Бога, јер Посланик, нека је над њим спас и мир, каже:

"На рукуу величајте Господара (Субхане Раббијел-азим) и трудите се да молбом молите Бога на сеџди; надајући се да ће да вам се одазове."

Ово се темељи на хадису Божијег Посланика, нека је над њим спас и мир:

"Роб је најближи своме Господару док је на сеџди. Зато тада учите што више молби."

(Хадис преноси Муслим у Сахиху)

И на нафилама¹⁰ а и на фарз¹¹- молитвама треба тражити од Бога добра и на овом свету и на Будућем, како за себе, тако и за остале муслимане.

На сеџди лактови требају да буду одмакнути од стомака, стомак од ногу, а исто тако, бутине ногу удаљене од потколеница, а лактови одигнути од тла, јер Посланик, нека је над њим спас и мир, је рекао:

"Испружите се на сеџди, али нека нико од вас своје лактове не спушта на тло, да не би опонашали пса". (Хадис преносе Ел-Бухари и Ел-Муслим)

10. Враћање са сеџде

Диге се глава са сеџде изговарајући текбир, седне се на леву ногу, прсти десне ноге се подвију, а руке ставе на бутине и колена. Између две сеџде се изговоре ове речи:

"Раббиг'фир лии раббиг'фир лии раббиг'фир ли!

Аллахумма-гфир ли верхамни вехдини верзукни ве афини веџбурни."

(Господару мој, опрости ми, Господару мој, опрости ми, Господару мој, опрости ми. Боже, опрости ми, смилуј ми се, упути ме, опскрби ме, сачувај ме и помози ми.)

(Ову молбу преносе сакупљачи Сунена)

¹⁰ Нафила – добровољна молитва.

¹¹ Фарз (ар.)- обавезно, строго наређено.

Тело треба потпуно да се смири, тако да се сваки зглоб врати на своје место као на рукуу, јер би Посланик, нека је над њим спас и мир, одуживао смиривање после рукуа и између сеџди.

11. Друга сеџда

Изговори се текбир и друга сеџда се чини исто онако како се чинила прва.

12. Враћање са друге сеџде

Диже се глава са друге сеџде и изговара се текбир па се пре устајања на други рекат, мало застане колико се застане на седењу између две сеџде. Ово седење је према исправнијем мишљењу учењака, лепо (мустехаб) да се учини и зове се седење ради одмора.

Уколико се ово седење изостави, нема никаквог греха. На том седењу нема никаквог учења, нити било какве молбе. Затим се устаје на други рекат¹², ослањајући се коленима, ако може, а ако је тешко коленима, може да се ослони и рукама на тло. На другом рекату се учи Фатиха, а после Фатихе се учи поглавље или одломак из Кур'ана, па се чини исто оно што и на првом рекату.

Није дозвољено муктедији да прстиже имама, јер је Посланик, нека је над њим спас и мир, на то упозорио свој уммет¹³, а покуђено је истовремено са имамом да се чине покрети током молитве. Пракса је да ти покрети буду иза имамових, без предугог кашњења, а након престанка имамовог гласа Посланик, нека је над њим спас и мир, каже:

«Имам је постављен да се за њим поводите. Немојте различито од њега да клањате. Када изговори текбир и ви изговорите; када оде на руку и ви то учините а када каже *"Чуо је Бог онога ко Га хвали"* ви реците: *"(Господару наш, Теби хвала.)"*

(Хадис преносе Ел-Бухари и Ел-Муслим).

13. Дворекатне молитве (намази)

Приликом обављања дворекатних молитви, као што су јутарња, цума, бајрами, после друге сеџде се обави седење. Седне се на леву ногу, док су прсти десне ноге подвијени.

Десну руку стави на бутину десне ноге. Прсте десне шаке савиј у песницу, осим кажипрста, који остаје испружен, исказујући тиме Божију једноћу приликом спомињања Узвишеног Бога и приликом молбе.

¹² Рекат – друго стајање током молитве.

¹³ Уммет- заједница.

А може да се уради и на други начин, мали прст и следећи до њега да буду савијени, док, средњи прст и палац помериш правећи круг, а кажипрст остаје испружен. На оба ова начина упућују нас докази у хадисима Божијег Посланика, нека је над њим спас и мир.

Боље је да некада употребимо један, а некада други начин дизања прста десне руке. Лева рука се ставља на део бута и колена леве ноге. На седењу учимо "Еттехијату":

"Ет-техијату лиллахи вес-салавату вет-тајјибату ес-селаму алејке ејјухен-небијју ве рахметуллахи ве берекатуху, ес-селаму алејна ве ала ибадиллахис-салихин. Ешхеду ен ла илахе иллаллах ве ешхеду енне Мухаммеден абдуху ве ресулуху".

(Најбољи поздрави, благослови и похвале (речи) припадају Богу! Мир теби, Веровесниче, Божија милост и Његови благослови! Мир нама и Божијим добрим робовима! Сведочим да нема Бога осим Аллаха и да је Мухаммед Његов роб и посланик!)

и Салавате:

"Аллахумме салли ала Мухаммедин ве 'ала али Мухаммед, кема саллејте ала Ибрахиме, ве 'ал али Ибрахим инека хамидун мецид. Ве барик 'ала Мухаммедин ве 'ала али Мухаммед, кема баректе 'ала Ибрахиме ве 'ала али Ибрахиме инеке хамидун мецид!"

(Боже, донеси благослов на Мухаммеда и породицу Мухаммедову, као што си доносио благослов на Аврамову породицу! Ти си Онај који заслужује сву хвалу и славу! Боже, благослови Мухаммеда и породицу Мухаммедову, као што си благословио породицу Аврамову! Ти си Онај који заслужује сву хвалу и славу!)

После тога тражимо заштиту код Бога од четири ствари које су споменуте у следећој молби:

"Аллахумме инни е'узу бике мин азаби цехеннеме ве мин азабилкабри ве мин фитнетил-махја вел-мемати ве мин фитнетил-месихидеццал. "

(Боже мој, тражим заштиту код Тебе од паклене казне и од загробне казне и од искушења проживљења и смрти и од искушења Антихриста.) (Хадис преносе Ел-Бухари и Муслим)

Затим, моли Бога за свако добро које желиш и на овом и на будућем свету. Може да се моли и за своје родитеље и за све муслимане, без обзира да ли се радило о фарз-намазу или нафили. Ово се темељи на свеобухватности Веровесникових, нека је над њим спас и мир, речи упућених Ибн-Месуду након што га је подучио шта да учи на седењу током молитве.

У том хадису, између осталог, стоји: **"Затим нека одабере молбу која му се највише свиђа и нека њоме моли Бога... "**

У другој предаји стоји: **"Затим, нека бира какве год хоће молбе које ће да упути Богу."**

Ово обухвата све што човеку може да користи и на овом свету и на Будућем.

Затим треба да предаш салам на десну и на леву страну.

14. Трорекатне и четворорекатне молитве (намази)

Када се обављају трорекатне молитве, као што је предвечерња молитва или четворорекатне, као што су подневска, послеподневска и вечерња молитва на седењу после другог реката и после проученог "Еттехијјату " и салавата (Ет-тешеххуд), устаје се на трећи рекат ослањајући се рукама на колена.

Поново се дижу руке у висини рамена изговарајући текбир, а затим се вежу руке на груди као што смо објаснили. После тога се учи само Фатиха на трећем и четвртом рекату подневске молитве. Није погрешно уколико би се после Фатихе проучило још нешто из Кур'ана, јер је то поуздано пренесено у хадису који преноси Ебу-Се'ид, Бог био задовољан њиме, па и ако се не би проучили салавати после "Еттехијјату", јер лепо је а није дужност, проучити салавате на првом седењу.

Затим се учи "Еттехијјату" и салавати после трећег реката предвечерње молитве и четвртог реката подневске, послеподневске и вечерње молитве.

После салавата се затражи од Бога заштита од патње у Паклу, патње у гробу, искушења живота и смрти и искушења Антихриста.

У овом стању клањач треба што више да моли Узвишеног Бога, а верозаконски утемељена молба у овом случају, као и у другим случајевима, јесте молба:

"Раббена атина фид-дун'ја хасенетен ве фил-ахирети хасенетен ве кина 'азабен-нар".

(Господару наш, подари нам на овом свету добро и добро на Будућем свету и сачувај нас патње у ватри.)

Већ је речено да је овако и у случају дворекатних молитви.

Што се тиче овог седења, оно се разликује од првог тиме што се на овом седењу лева нога стави испод десне, седећи директно на тлу, а не на левој ноzi, док ће прсти десне ноге бити подврнути. На ово упућује хадис који преноси Ебу-Хумејд. Затим се преда селам на десну и на леву страну речима:

"Ес-селаму 'алејкум ве рахметуллах, ес-селаму 'алејкум ве рахметуллах."

После селама се три пута проучи:

"Естагфируллах ",

а затим:

"Аллахумме ентесселаму ве минкесселаму тебаректе ја зел-целали ве л-икрам, Ла илахе иллаллаху вахдеху ла шерике лех, лехул-мулку ве лехул-хамду ве хуве ала кулли шеј'ин кадир, ла хавле ве ла куввете илла биллах, Аллахуме ла мани'а лима е'атајте ве ла му'ти лима мена'те ве ла јенфе'у зел-диедди минкел'цедду, ла илахе иллеллаху ве ла на'буду илла ијјах, лехунни'мету, ве

лехул-фадлу ве лехуссенаул-хасен, ла илахе иллеллаху мухлисине лехуддине ве лев керихел кафирун ".

(Боже, Ти си спас и од Тебе је спас, благословљен си Ти, власниче славе и племенитости.

Нема другог бога осим Аллаха, Јединог, Који друга нема, Њему припада сва власт и захвала и Он је свемоћан. Боже, не може нико да спречи оно што Ти даш, и не може нико да да оно што Ти спречиш и ниједном богаташу код Тебе богатство његово неће да користи.

Нема другог бога осим Аллаха, Јединог, Он нема друга. Њему припада сва власт и захвала и Он је свемоћан, и нема снаге нити моћи осим код Бога.

Нема другог бога осим Аллаха и ми не обожавачемо никог мимо Њега. Њему припадају благодати, доброта и најлепша захвала. Нема другог бога осим Аллаха. Њему искрено веру исповедамо, па макар то било криво неверницима).

(Хадис преносе Ел-Бухари и Муслим).

После овога се проучи по 33 пута **"Субханаллах"** (Слава припада Богу), **"Елхамду ллиллах"** (Захвала припада Богу) и **"Аллаху екбер"** (Бог је највећи) и стоти пут, као завршница: **"Ла илахе иллаллаху вахдеху ла шерике лех, лехул-мулку ве лехул-хамду ве хуве 'ала кулли шеј'ин кадир"**. (Нема другог бога осим Аллаха, Јединог, Који друга нема, Њему припада сва власт и захвала и Он је свемоћан.)

Затим се учи ајетул-курсиј¹⁴, поглавља Искреност, Свитање и Људи. Ова три кратка поглавља треба да се уче после сваке молитве по једанпут, а лепо је да се уче по три пута после јутарње и предвечерње молитве због веродостојног хадиса који упућује на то.

Исто тако, лепо је да се после јутарње молитве и предвечерње молитве, на већ споменуте молбе, дода и ова:

(Ла илахе иллеллаху вахдеху ла шерике лех, лехул-мулку ве лехул-хамду ве хуве 'ала куллишеј'ин кадир).

Ово треба да се проучи десет пута, јер је то поуздано пренесено од Веровесника, нека је над њим спас и мир.

У случају да си имам, окренућеш се према људима (Муктедијама), након што три пута проучиш истигфар (раббиг-фирли) и речи:

Аллахумме ентес-селама ве минкес-селама тебаректе ја зел-целали вел-икрам. (Аллаху! Ти си спас и од Тебе долази спас. Слављен си, Величанствени и Племенити!)

Након тога проучићеш већ споменуте молбе, на шта указују многи Веровесникови, нека је над њим спас и мир, хадиси а један од њих је хадис који преноси Аиша, Бог био задовољан њоме, а бележи га Ел-Муслим.

-Све ове споменуте молбе су суннет (слеђење праксе Посланика), а не обавеза .

Лепо је да муслиман и муслиманка клањају:

- > Пре подневске молитве четири, а после подневске молитве два реката.
- > После предвечерње молитве два.

¹⁴ Ајетул-курсиј је 256. одломак из поглавља Ел-Бекара.

- > После вечерње молитве два.
- > Пре јутарње молитве два.

То је укупно дванаест реката.

Ових дванаест реката се зову "суннети реватиб" (потврђени суннети).

Божији Посланик, нека је над њим спас и мир, обављао их је кад је био код куће, ако би био на путу - изостављао би их, осим два јутарња реката и витра.

Значи, на њих је пазио и на путу и код куће. Ми у њему имамо најлепши узор, јер Узвишени Бог каже:

"Ви, уистину, у Божијем Посланику имате леп узор".

А Посланик, нека је над њим спас и мир, је рекао:

"Клањајте као што видите да ја клањам".

(Хадис преноси Ел-Бухари)

Боље је да се ови потврђени суннети и вит клањају у кући, али није погрешно уколико се клањају и у џамији. Божији Посланик, нека је над њим спас и мир, рекао је: **"Најбоља је молитва у својој кући, осим оне која је фарз."**

Редовно клањање ових суннета је један од разлога уласка у Рај, јер је у Муслимовом Сахику забележено да је Умму Хабиба, Бог био задовољан њоме, рекла: "Чула сам Божијег Посланика, нека је над њим спас и мир, да каже:

"Нема нити једног Божијег роба муслимана који сваки дан ради Бога добровољно клања дванаест реката, а да му Бог не сагради кућу у Рају."

Имам Ет-Тирмизи је, преносећи овај хадис, протумачио начин на који се клања тих дванаест реката онако како смо ми то већ споменули.

Лепо је да човек клања четири реката пре слепоподневске молитве, два пре предвечерње молитве и два пре вечерње, јер нас на то упућује хадис Божијег Посланика, нека је над њим спас и мир.

Посланик, нека је над њим спас и мир, је рекао:

"Нека се Бог смиљује човеку који пре слепоподневског фарза клања четири реката (сунета)."

(Хадис преносе Ахмед, Ебу-Давуд, Ет-Тирмизи и Ибн-Хузејме, који каже да је веродостојан (сахих), а и његов низ преносилаца је аутендичан.)

Такође, Посланик, нека је над њим спас и мир, је рекао: **"Између сваког езана и икамета може да се обавља молитва"**, а затим је трећи пут рекао: **"Онај ко хоће"**. (Хадис преноси Ел-Бухари)

Ако би се клањала четири реката после подневске молитве и четири после ње, то би било добро, на темељу Веровесникових, нека је над њим спас и мир, речи:

"Узвишени Бог сачуваће од ватре човека који континуирано клања четири реката пре и после подневске молитве".

(Овај хадис бележе имам Ахмед и сакупљачи Сунена, од Умму Хабибе, Бог био задовољан њоме, са веродостојним ланцем преносилаца.)

Значи да се у овом случају додају још два реката на оно што је устаљени суннет у случају подневске молитве, а то је четири реката пре и два после подневске молитве.

Ако се додају још два реката после подневске молитве, догодиће се оно што је споменуто у хадису који преноси Умму Хабиба, Бог био задовољан њоме.

Узвишени Бог је Онај Који даје успех и упуту и нека је спас и мир над нашим веровесником Мухаммедом сином Абдуллаховим, над његовом породицом, друговима и свима који их буду следили у добру све до Судњег дана.

Нека је спас над нашим Послаником, његовом породицом, друговима и свима онима који их буду следили до Судњег дана.

Ово је издиктирао зависник од свога Господара:

Абдулазиз б. Абдуллах б. Баз, Бог му се смиловао и опростио њему, његовим родитељима и свим муслиманима.

